

בית חנקין בכפר יהושע מציג ערב חד פעמי של וידאו ארט

דונם 3

בהשתתפות: אירית אברמוביץ, אוהד בנית ורוני
עזגד המבורגר, טל דותן, מלי דה־קאלו, עדי הופמן,
מירב הימן, לי ינור, אורית ישי, לירון לבו, רועי מנחם
מרקוביץ', הדר סייפן, פאוזיה עיסא, אבשלום פולק,
ענבל פינטו ואתגר קרת, חיימי פניכל, אריאל קוצר,
שרית קרופקה, רונן שהרבני, פאטמה שנאן, יעל תורן,
עדות 710

אוצרות: אילת הרצוולף, נטע הבר, הילה נבו, עתר
גבע

הפקה: צוות בית חנקין

זו השנה השלישית לתערוכת הוידאו-ארט "דונם",
אירוע שמתקיים במשך ערב אחד בלבד במרחב
הציבורי, במרכז החקלאי של מושב כפר יהושע.
העבודות מוקרנות על קירות הבניינים הישנים,
הרוויים בהיסטוריה מקומית, וזוכות לנקודת מבט
חדשה ולשכבות נוספות של משמעות.

כמו באירועי דונם הקודמים, מוצגות בשטח כעשרים
עבודות וידאו של אמנים מכל הארץ, המשרטטות יחד
מעין תמונת מצב עכשווית – תרבותית, היסטורית
ומקומית.

בעקבות המלחמה המתמשכת, ביקשנו לשים השנה
דגש על הגוף האנושי ועל התנהלותו בתוך המרחבים
שסביבו – לעתים עצומים ומנוכרים, לעתים מרחבי
מסתור צרים וחונקים, ולעיתים מרחבי טבע מרפאים
ומיטיבים. גם השינויים המהירים סביבנו – פוליטיים,
חברתיים וטכנולוגיים – מאיימים על תחושות הרווחה
והחוסן ומערערים אותן, ודורשים דרכי התמודדות
אנושיות חדשות.

לפניכם מפת התערוכה.

שיהיה ערב נעים, שנה טובה ובשורות טובות.

מפת התערוכה

לחצו על מספרי או שמות האמנים להסבר על העבודה

שירותים

1	ענבל פינטו ואתגר קרת	12	אריאל קוצר
2	פאוזיה עיסא	13	יעל תורן
3	חיימי פניכל	14	שרית קרופקה
4	טל דותן	15	מלי דה-קאלו
5	בתוך המבנה - אורית ישי	16	בתוך המבנה - מירב הימן
6	שרית קרופקה, אירית אברמוביץ ועדי ט. הופמן	17	הדר סייפן
7	שרית קרופקה, אירית אברמוביץ ועדי ט. הופמן	18	פאטמה שנאן
8	אבשלום פולק	19	אירית אברמוביץ (על הרצפה)
9	רון שהרבני	20	לי ינור
10	רעי מנחם מרקוביץ'	21	אוהד בנית ורוני עזגד המבורגר
11	לירון לבו	22	עדות 710 (בקומה שנייה)

1 ענבל פינטו ואתגר קרת

בחוץ

וידאו דאנס

07:54 דק | 2020

עיבוד ובימוי – ענבל פינטו ואתגר קרת

קריינות, משחק וריקוד – מיראי מוריאמה

רקדנית – מורן מולר

מוזיקה מקורית – אומיטארו אבה

עריכה – מאיה קוניגצילום – זיו ברקוביץ

בתמיכת משרד החוץ ושגרירות ישראל בטוקיו

שלושה ימים אחרי שהסגר הסתיים, כבר היה

ברור לכולם שאיש לא מתכנן לצאת החוצה...

במילים אלה החל סיפורו הקצר של אתגר קרת,

שנכתב בזמן סגר הקורונה בישראל.

סרט המחול "בחוץ" נוצר משיתוף פעולה אמנותי

בין הכוריאוגרפית ענבל פינטו והסופר אתגר קרת,

וצולם בזמנית בזמן הסגר בתל אביב ובטוקיו,

בהפקה משותפת ישראלית-יפנית. יוצרי הסרט

ושותפיו, אף על פי שהגיעו מעולמות שונים, הצליחו

לבטא רגשות אישיים וקולקטיביים שליוו את

כולם בתקופת הבידוד הקשה. מגבלות התנועה

המחמירות של המגפה העולמית הובילו למציאת

דרכי תקשורת בלתי שגרתיות, ועודדו יצירת שיתופי

פעולה אמנותיים חדשים. הקרנת הסרט על מסכי

ענק במרכזי הערים תל אביב, טוקיו וניו-יורק העצימו

את התחושה הסוריאליסטית שליוותה את המגפה.

בימים אלה, כשהמגפה עצמה כמעט ונשכחה,

מפליאה היצירה לבטא את מצוקת הבידוד

האנושית, את תחושת הקלאוסטרופוביה, ואת

האבסורד של הסתגרות בחללי מסתור במצבי חירום

שונים ומשונים שנכפים על האזרחים.

2 "خیوط من الصمت"

فیڈیو:-

کفر قاسم، 2025

تصویر:- فَوَزیة عیسی

تعدیل وصوت:- فَوَزیة عیسی

انا مش عارفة.

ولا علفة اذا لازم اكون.

كل شي واضح-بس مش واضح.

اللغة بتطلع مني،

بس بتصير غريبة لما توصل لاذانكم.

الكلمات بتطلع ببطء، بصعوبة.

الخوف ساكن بعيوني.

بس انا مكلمة.

النظرة بتهرب، والجسم بيفضح.

بس انا مش بهرب.

انا بظل.

غطاي مش تهديد.

صوتي مش كسر للنظام.

انا بحكي عربي-هذه هويتي.

لوني مش غلط.

اسمي مش خطر.

انا انسانة.

ضيعت صوتي؟

ولا انتو الي بطلتو تسمعو؟

مش رح اشرح اكثر.

مش رح اختفي.

مش طالبة اذن.

انا بدي حقوق.

واليوم انا هان.

פאוזיז עיסא

חוטים של שתיקה

וידאו, 02:20 דק' | כפר קאסם | 2025

צילום, עריכה וסאונד: פאוזיז עיסא

אני לא בטוחה.

ולא בטוחה אם אני צריכה להיות.

הכל ברור – אבל לא באמת.

השפה יוצאת ממני,

אבל נהיית זרה כשהיא מגיעה לאוזניים שלכם.

המילים יוצאות לאט, בקושי.

פחד יושב לי בעיניים,

אבל אני ממשיכה.

המבט בורח, הגוף חושף.

אבל אני לא בורחת.

אני נשארת.

הכיסוי שלי הוא לא איום.

הקול שלי הוא לא שבירת כללים.

אני מדברת ערבית – זאת הזהות שלי.

הצבע שלי הוא לא טעות.

השם שלי הוא לא סכנה.

אני בן אדם.

האם איבדתי את הקול שלי?

או שפשוט הפסקתם להקשיב.

לא אסביר יותר.

לא איעלם.

אני רוצה זכות.

והיום אני כאן.

3 חיימי פניכל

בבל

12:53 דק' | 2018

צילומי רחפן וקומפוזיטינג

עבודה זו נוצרה בהשראת הסיפור המקראי של מגדל בבל, ומקימה אותו מחדש בימינו, תוך שימוש בשפה אילמת, חזותית וארכיטקטונית. בעזרת מצלמת רחפן צולמו בוידאו כ־60 חזיתות של בנייני מגורים בישראל, בתנועת מצלמה אנכית שעולה לאיטה מן הקומה הראשונה ועד האחרונה. באמצעות עריכת וידאו ועריכת אפטר חיבר האמן את כל הצילומים לרצף מתמשך של בניין מגורים דמיוני, "מגדל שראשו בשמיים", המכיל בתוכו וריאציות אדריכליות שונות של מגורים בישראל – מישן לחדש, מעני לעשיר, ממרכזי לפרופריאלי – מגדל בבל אינסופי, המייצג בליל תרבויות מקומי. הקרנת העבודה על הבניין הישן והמרוט שידע גלגולים רבים, מוסיפה לה רובד תרבותי נוסף.

GRAVITY LESS

2024 | 03:10 דק'

וידאו ומיצב

”כתבתי פעם, שמי שהכיר את הים העמוק אינו יכול לחזור ולהיות עוד אדם כמו כולם. רגעים כאלה באמצע המדבר מוכיחים לי זאת. משום ששמתי לב לכך שבתוך ראשי, תוך כדי הליכה, מילאתי את תפאורת המדבר במים! בדמיוני הצפתי את המרחב שהקיף אותי ואת המרכז שבתוכו התהלכתי. חייתי בתוך צלילה בדויה.”
גסטון בֶּשֶׁלָאר, מתוך “הפואטיקה של החלל”, 1961

העבודה מתחקה אחר החוויה המרחבית של האמנית בעולם. מאז ידיעת גופה את סוד המים העמוקים, את תחושת הגוף כשהוא עטוף מכל צדדיו בחומר אינטנסיבי מוחזק ודחוס, נע לפי קצב פעימות הלב הפנימיות וזרמים חיצוניים שאינם בשליטתו, במרחב רב־ממדי וכמעט נטול גרביטציה. מאז שנגלה לה סוד המים העמוקים - חיי היבשה הפכו לחיי געגוע.

בעבודתה חושפת דותן את חיפושיה אחר מרחבים אינטנסיביים, רב־ממדיים, עצומים, מורכבים ובלתי צפויים ביבשה ובמצולות; מרחבים שבהם החושים מתחדדים והגירויים מסביב מחייבים ריכוז מוחלט ברגע הקוסמי שבו העולם הפנימי והחיצוני נפגשים לדיאלוג משותף. העצום הפנימי (על פי בֶּשֶׁלָאר) עם העצום החיצוני.

שם, באזורים שבהם אין אוויר למילים, נפתח החופש האינסופי לתנועה ותודעה והבנה מחודשת של העולם והעצמי.

5 אורית ישי

עשן במדבר

09:59 דקות | 2023

מיצב וידאו

בעבודותיה של ישי קיים מתח מתמיד בין אסתטיקה מוקפדת, מרהיבה ונקייה, לבין מטען טראומטי החבוי מתחת לפני השטח. העבודה "עשן במדבר" צולמה ברובה ממעוף הרחפן מעל נופי קיבוץ בארי וסביבתו, חודשים ספורים לפני שבעה באוקטובר 2023. תנועת מצלמה איטית ושקטה חושפת נופים יפהפיים, טעונים בהיסטוריה של סכסוך דמים. בין הטבע הפראי והשדות המלבלבים מתגלים שרידי מבנים, חורבות מפעל, מבנים צבאיים בריטיים ושרידי חומה – גילויים שסודקים את קליפת ההדחקה והשכחה של מאורעות טראומטיים. ברקע נשמעים קולות מכניים מטרידים, היוצרים תחושת אסון מתקרב. פס הקול האנושי מגולל את סיפורו האמיתי של לוחם, שנקלע במהלך מלחמת יום הכיפורים לדילמה מוסרית קשה בין ציות לפקודה – לבין ציות לצו לבו.

אף על פי שהסרט התגלה בדיעבד כמסר נבואי מחריד לחבל הארץ המתואר, הסיפור האנושי שמובא בו מעביר מסר של תקווה ואמונה באדם

אורית ישי

מנהמנות

וידאו דימוי בתנועה ואנימציה גרפית

02:05 דקות | 2013

עדי ט' הופמן | אירית אברמוביץ | 6 + 7
שרית קרופקה

פורטל

04:26 דק' | 2025

מיצב וידאו, שני ערוצים.

סריקות תלת-ממד ורישום דיגיטלי

הטבע והאדם פועלים במעגלים, כמו עונות השנה: פריחה ושגשוג מתחלפים במשברים ובדעיכה. בכל קמילה טמונה הזדמנות לצמיחה מחודשת. ביצירה זו אנו מציגות תמונות שהרכבנו מסריקות תלת-ממד של צמחיה בעונות השנה השונות. התמונות מתפרקות ומתאחדות מחדש על גבי מבנה גלילי שנבנה ממסך שקוף למחצה. המפגש בין התוכן המוקרן לבין הצורה הגלילית יוצר תנועות בלתי צפויות. המבקרים יכולים להתבונן מבחוץ, או להיכנס פנימה לתוך הגליל, להתעטף במראות המוקרנים ועדיין לראות את העולם שמסביב. למתבוננים מבחוץ – האנשים שבתוך הגליל נראים כחלק מהיצירה.

פס הקול מורכב משכבות של קולות: מכניקה חזרתית עדינה, תקתוק שעונים, קריאות ציפורים נודדות, ועוד. הצלילים מהווים דופק חי, עדות לקיומו של ממד הזמן. הפורטל, מבחינתנו, הוא סף: כניסה למציאות שיש בה השלמה והשתלבות עם עולם משתנה ומתחדש תדיר.

אבשלום פולק

Liquid Season

וידאו דאנס

45:00 דק' | 2022

מלחין: אומיטרו אבה

בימוי וכוריאוגרפיה: אבשלום פולק

רקדנים: צבי פישזון, נגה הרמלין, מרתה-לואיזה ינקובסקה, מאטס ון-רוסום, נועה הן, אחינועם חי, שחר חנין, תמיר גולן, שי קוקוי, רבקה לאופר.

תיאטרון המחול אבשלום פולק יצר עם המוזיקאי היפני אומיטרו אבה 12 קטעי וידאו-דאנס, המתרחשים כולם בסביבת מים ומוקדשים לכל חודש מחודשי השנה. המים, כשדה של רגשות, הם במה ליצירת עולם: ממנו אנו עשויים ובו אנו יוצרים ומשתנים, ומחזור היצירות מגלם את המים כיסוד הטבע והחיים שמאפשר שינוי מתמיד. במקביל יש במחזור היצירות מחווה לספר "השעות" של הדוכס דה-ברי – ספר תפילות נוצרי מאוייר המשמש גם כלוח שנה, שיצרו האחים לימבורג בהזמנת ז'אן דוכס ברי בראשית המאה ה-15. איורי הספר מציגים תמונות מחיי האיכרים והאדונים, על רקע השתנות הטבע בעונות השנה השונות.

ד"ר אירנה גורדון, מוזיאון פתח תקוה לאמנות, 2022

שעון חול / Hourglass

וידאו | Seamless loop | 2015

העבודה מציגה שעון חול שבו כיסאות צונחים ללא הרף מן החלק העליון כלפי מטה, דימוי מטאפורי מוחשי לזמן הנמוג ולמרחב המצטמצם; אך בתוך תחושת הדחיפות הזאת טמון גם מסר הפוך: המקום לעולם איננו נגמר באמת. רגע לפני שהשעון מתרוקן לחלוטין מתרחשת התפרצות מחודשת – הכיסאות שבים וממלאים את חלקו העליון. כך נרמזת פשרות מתמדת להתחלה חדשה, ותקווה שמקום תמיד יימצא עבור מי שמבקש אותו.

העבודה נוצרה עוד בטרם הטרגדיה של ה־7 באוקטובר. בימים אלה תחושת הזמן ההולך ואוזל קשה מנשוא, וקשה להתעלם מהקשר שבין העבודה לסמל הכיסא הריק ולגורלם של החטופים. בלב העבודה מהדהדת תפילה לשובם של החטופים אל משפחותיהם, ותקווה שהזמן יפתח מחדש למחזוריות של חיים, חירות ואופטימיות.

10 רועי מנחם מרקוביץ'

לפתע

04:00 דק' | 2018

בשנים האחרונות הפך הבית הישראלי מעורף – לחזית. חדר המדרגות בבית המשותף הפך ל"מרחב מוגן" או לזירת מרוץ אל המקלט. בשעות חירום אלה נכפית על הדיירים היכרות אינטימית עם שכניהם, על שלל חולשותיהם האנושיות.

העבודה "לפתע" היא מחווה קומית לסרט האילם המיתולוגי "אוניית הקרב פוטיומקין" של סרגיי אייזנשטיין משנת 1925. הסצנה המרכזית בסרט תיארה את הטבח שביצעו חיילי הצאר באזרחים שבאו לעודד את המלחים המורדים. הסצנה צולמה במורד מדרגות העיר אודסה, ועקבה אחר הידרדרות עגלת תינוק במורד המדרגות – סצנה שצוטטה רבות בקולנוע, ומופיעה גם ביצירה זו. גם הבעות הפנים והגוף המוגזמות ביצירה מהוות מחווה לסגנון הסרט האילם.

11 לירון לבו

Sisyphus

07:00 דק' | 2013

"שאלה פילוסופית אמיתית יש אחת – האם לחיות את החיים האלה, או לא"

אלבר קאמי, מתוך המסה המיתוס של סזיפוס.

ספרו של אלבר קאמי "המיתוס של סזיפוס" משנת 1942 נפתח בשאלה: "מכיוון שהחיים חסרי משמעות – האם הכרה זו צריכה להוביל להתאבדות?". על שאלה זו הוא השיב כי על האדם להמשיך ולהחזיק בתבונתו, אף על פי שהיא אינה יכולה להבין או להסביר את החיים, ולהמשיך להחזיק בחיים למרות היותם נעדרי משמעות, ללא תקווה ונחמה. כדוגמה לגיבור אבסורדי הציג קאמי את סזיפוס, שבחר שוב ושוב לחזור לתחתית ההר, אף על פי שהיה מודע לגורלו חסר התכלית.

לגבי יצירת האמנות – קאמי טען כי עליה לשמור אמונים לאבסורד, ויש להימנע מכל ניסיון להעניק לה משמעות, הסבר או תקווה.

"סזיפוס", סרטו של לירון לבו, הוא מְשָׁל חזותי קולנועי המתאר בעזרת סיפור פשוט את רעיון היצירה האבסורדית, ואת הבחירה התמידית במצב קיומי טראגי.

12 אריאל קוצר

גרעין

04:36 דק' | 2024

midjourney + runway gen 3

אריאל קוצר, איש תקשורת חזותית ואמן בינה מלאכותית, עוסק בחיבור בין אמנות וטכנולוגיה. בעבודות ה-Ai שלו הוא משתמש בשיטת "nonprompting" – מתן הנחיות מינימליות בלבד לתוכנה, המאפשרות לה עצמאות יצירתית מקסימלית. גישה זו מובילה לתוצאות בלתי צפויות ולפעמים אף נבואיות.

בעולם ה-Ai, המילה **seed** (גרעין) מייצגת קוד בינארי, שהוא נקודת המוצא שממנה בינה מתחילה לייצר את הדימוי. העבודה **גרעין** בוחנת את המתח בין טבע לטכנולוגיה, והיא מצטטת בויזמנית מצילומי הטבע של קארל בלוספלדט הגרמני משנת 1929, ומדימויים בשפת ההנדסה המכנית. המקצב המלווה את העבודה נוצר על ידי האמן באמצעות קולות ותיפוף על גופו בלבד.

13 יעל תורן

אסטרואיד

02:52 דק' | 2016

אנימציות תלת-ממד

דימוי תלת-ממדי של עובר או בוגר, דמות אנושית או פסל ארכיאולוגי, מגיח מתוך שכבת סלע ומתפורר לאבק כוכבים.

סצנה חידתית, שנוצרת מתוך המתח המובנה שקיים בין החומר לבין המרחב הדיגיטלי, בין הארצי לשמיימי, בין התהוות – לכליה. דימוי שעשוי ממיליוני יחידות דיגיטליות, שכל קיומן תלוי בתהליך עיבוד ממוחשב, נחשף בהדרגה לנגד עינינו, קורס לתוך עצמו ומתאֵיין במרחב הדיגיטלי. אסטרואיד־אדם שמזמין אותנו לחשוב על פגיעות הפלנטה לנוכח מעשינו, ועל גבולות הקיום האנושי.

14 שרית קרופקה

אסיפת הציפורים

02:35 דק' | 2025

צילומי טבע תיעודיים וקולאז' דיגיטלי

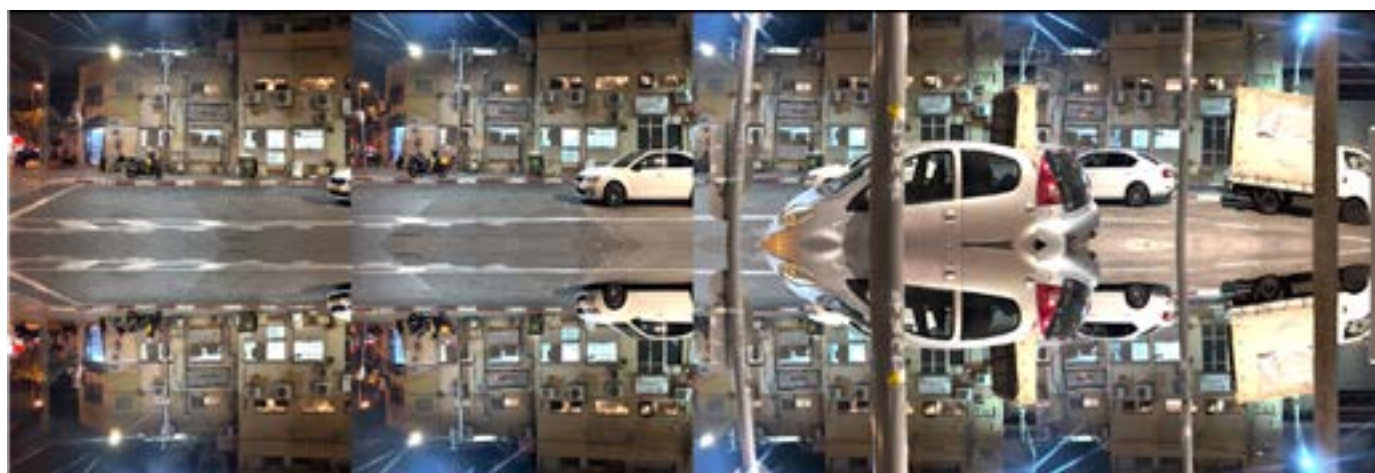

העבודה נבנתה מצילומי טבע שצילמה האמנית ברחבי הארץ, שהורכבו מחדש לכדי שפה חזותית עדינה ומונוכרומטית. בהשראת הפואמה הסופית של המשורר האיראני פֶּרִיד אודין עטאר מן המאה ה-12, "אסיפת הציפורים", עוקבת היצירה אחר מסען של להקת ציפורים שעוברות תלאות בחיפושיהן אחר אמת ואלוהות. באמצעות הדימויים נרקם מחזור של חיפוש, אובדן דרך, התבהרות והתמוססות. ברגע השיא, ציפור אחת נפרדת מהלהקה, מתרוממת אל האור ואז צוללת בפאניקה בחזרה אל הלהקה. להבדיל מהפואמה של עטאר – בסרטה של קרופקה רגע הגילוי מתברר כגל. לא סיום – אלא חלק ממסע מחזורי, שבו החיפוש עצמו הוא התשובה.

15 מלי דה־קאלו

עיר ועיניים

12:17 דק' | 2024

שם העבודה לקוח מן הפרק **עיר ועיניים** בספרו של איטלו קאלווינו **הערים הסמויות מן העין**, 1972. העבודה צולמה בשעות הלילה על ידי מצלמה המוצמדת לחלון מכונית, בנסיעה איטית לאורך הרחובות בקריית המלאכה בדרום תל־אביב, אזור של בתי מלאכה, סדנאות אמנים וגלריות. תנועת המצלמה יוצרת חוויה של שיטוט לילי מתמשך, באזור שוקק חיים ויצירה ביום – אך כמעט נטוש בלילה. בעשור האחרון הרבתה דה־קאלו לעסוק בחומרי ארכיון ותיעוד, אך בעבודה זו היצירה התיעודית מוגשת בשפה אסתטית משחקית וקולאז'ית, ומקבלת אופי פנטסטי ודמיוני. הדימוי המהופך המופיע בעבודה אירע בתחילה בגלל טעות טכנית, אך האמנית אימצה אותו לתוך היצירה, כהשלמה עם האקראיות וחוסר השליטה המוחלט בחיינו.

16 מירב הימן

הכל בסדר

04:47 דק' | 2025

מירב הימן מרבה לעסוק בעבודותיה במרחב הביתי והמשפחתי. את עבודת הווידאו "הכל בסדר" היא יצרה בעיצומה של המלחמה, ומתוארת בה ארוחת ערב משפחתית, ברגע אחרון של שגרה לפני שהאדמה תרעד תחתיהם. האירוע הנינוח הופך לפתע למופע כאוטי של התפרקות והרס, בגלל כוח חיצוני לא ברור שמטלטל ומערער את כל יסודות הבית. בני המשפחה עושים ככל יכולתם כדי להישאר יחד ולהמשיך את שגרת חייהם השלווה. טכניקת העריכה של הסרט בהילוך איטי מאפשרת לצופים להבחין בפרטי הפרטים של רסיסי החיים – ושל החורבן.

17 הדר סייפן

הפרעה גבולית

05:00 דק' | 2015

האמנית גדלה בקיבוץ דפנה, הסמוך לגבול לבנון. כל שנות ילדותה חוותה אירועי חירום ביטחוניים כגון ירי, הפגזות וחדירות מחבלים, ובילתה ימים רבים במקלטים תת-קרקעיים. ביצירותיה עוסקת סייפן בעורף הישראלי, ומשקפת את חיי האזרחים ביישובי הגבול.

בעבודה "הפרעה גבולית" היא מציבה את מצלמת הווידאו שלה בעומק המקלט, מדליקה את האורות ומכבה אותם שוב ושוב. לאחר כיבוי האור, פסי הצבע הזרחני זוהרים בחושך ומסמנים את כיווני היציאה מהמקלט. לאט לאט הם דועכים, והחושך שב ומשתרר. מקצב הצלילים הצורמים של תקתוק המתגים ומצמוצי האורות הופכים את המקלט למרחב מטאפורי של הפרעה נוירוטית לאומית.

18 פאטמה שנאן

שטיחים על גג שטוח

06:05 דק' | 2017

דימוי השטיח הביתי מרבה להופיע בציוריה של פאטמה שנאן, במופעים שונים הפורעים את החלוקה בין פנים הבית לבין החוץ. בעבודת וידאו זו מתועדת פעולת מיצג (Performance) שערכה האמנית בכפר הולדתה, ג'וליס, עם בני ובנות נוער מהכפר. ממבט הרחפן נראים המשתתפים כשהם מוציאים עשרות שטיחים מהבתים, ופורסים אותם על הגגות, על החצרות ועל הכביש הראשי. בפעולה התנגדותית שקטה זו מטשטשת שנאן את ההפרדה בין הפונקציות של המרחבים השונים – פרטי וציבורי, "משבשת" את צילומי האוויר של הכפר, ומנכיחה בנוף את השטיח הערבי כמוטיב תרבותי מסורתי ומרכזי.

19 אירית אברמוביץ

המאוזן הוא העמדת פנים

01:46 דק' | 2023

סטיל וידאו

אנחנו משתמשים ברצפה, בקירות ובתקרה על מנת לתחום חלל בתוך העולם. אנחנו קוראים לחלל הזה בית.

מעל הבית חולפים מדי פעם סיסים - ציפורים שחיות באוויר, אוכלות וישנות תוך כדי מעוף. רגליהן מנוונות כמעט לחלוטין, והן משתמשות בהן רק בזמן הקינון.

בארכיון משפחתנו מתועד סיפור הבריחה של משפחת אמי מביתה בבגדד בראשית שנות החמישים: האיומים, הפחד, הלאמת הרכוש והגירוש. ואז – ההתחלה הקשה בארץ: החיים באוהל, הקושי והמחסור.

מהי משמעות הבית, ובעיקר – מפני מה הוא שומר? האם הוא באמת יכול להגן? אילו פחדים נשארים גם לאחר שיש לנו בית?

העבודה נוצרה בפורמט סטיל וידאו: צילום סטילס משמש עוגן קבוע בזמן, ובתוכו משובצים קטעי וידאו שחוזרים על עצמם בלולאה. פס הקול משלב צלילים של פנים וחוץ, וסיפורים: עדות מגרוש המשפחה, המשוררת יעל גלוברמן מספרת על בית של "דור שני" בו "פחות מאמינים בגג", והשיר "התקרה עפה" של נורית זרחי, שטוענת ש"המאוזן הוא העמדת פנים".

(השירים של גלוברמן וזרחי משובצים בעבודה בקולותיהן ובאישורן).

אירית אברמוביץ

20 לי ינור

I Wish

מיצב וידאו 6 ערוצים Hd

12:12 זק' | 2016-2023

העבודה נוצרה במקור כמיצב תלוי-מקום ב-6 ערוצי הקרנה, כמופע היברידי ששילב תיאטרון, תנועה וקולנוע. ינור צילמה כל מופע וכל סצינה בנפרד, כעבודת סולו של כל דמות. החיבור בין המסכים והבמות השונות חיבר והעצים קשת של רגשות המתקיימים בזמן אינטראקציה אנושית: רוך, יופי, קושי, אובססיביות, סבל, כאב, התמדה, צחוק והקלה.

ביצירה מופיעים שחקנים ושחקניות, רקדנים ורקדניות, שעם חלקם עבדה ינור ביצירות קודמות: הרקדן והשחקן יחזקאל לזרוב, הרקדנית טליה פז, הרקדניות רות אמרנטה וברברה קאופמן מלהקת פינה באוש מגרמניה, והרקדן והפרפורמר מייק וינטר מלונדון.

21 אוהד בנית ורוני עזגד המבורגר

Oh Me

02:52 דק' | 2021

פיסול תלת-ממד וצילום וידאו במהירות גבוהה

הטכנולוגיה מתקדמת בקצב מסחרר ומבלבל, עד כי אנו מתקשים לזהות את העולם המוכר לנו, וחשים כטובעים בים של דימויים – לעתים מרהיבים ומהפנטים ביופיים, ולרוב זרים, בלתי מובנים ומטרידים.

היצירה **Oh Me** חוקרת את הקשר בין אדם למכונה, ובין היוצרים למניפולציות המחשב שהם מפעילים. על ידי שימוש בתוכנה מדויקת לוכדים היוצרים כמויות עתק של דימויים, ובכך מאפשרים לצופה לתפוס בעין בלתי מזוינת פרטים וחוויות שהיו חומקים ממנו כליל בקצב החיים הרגיל. הסרטון מזמין את הצופה לחלון רגעי, שבו יזכה לגלות רגעים אנושיים טבעיים שלא הכיר.

המוזיקה שנכתבה לסרט מבוססת על השיר Moon River, שעבר מניפולציה. העיבוד הממוחשב גורם לתחושת צרימה בין המנגינה המוכרת והרכה לבין הקול המתכתי הקר והמעוות שיצרה המכונה.

עדות 710 22

תיעוד וידאו, 2025

**הפרויקט מוצג במסגרת התערוכה "זמן אמת
2" הפתוחה הערב לקהל בגלריה בית חנקין,
בקומה שמעל הצרכניה.**

עדות 710

מאגר עדויות היסטורי של אירועי שבעה באוקטובר 2023
כ"ב בתשרי התשפ"ד

ארגון עדות 710 הוקם על ידי מתנדבים ומתנדבות מתחומי הקולנוע הדוקומנטרי ובריאות הנפש, במטרה להקשיב לשורדים ושורדות של אירועי שבעה באוקטובר, לתעד את סיפוריהם ולהקים ארכיון עדויות מצולם שישמש כתיעוד היסטורי. חברי הארגון חשים מחויבות להציג את הפנים ולהשמיע את הקולות של מי שהיו בלב התופת, תוך מחויבות אתית ומקצועית, ולרווחתם של המתועדים.